

Poc interessant sobre el paper, a no ser que la nostra intenció sigui practicar amb els estreps de forma còmoda, la *Ramon Noya Fortuny* esdevé una agradable sorpresa a partir del tercer relleu, on l'avorrit artificial d'expansió de les primeres tirades dóna pas a uns llargs que s'escalen sorprenentment bé en lliure no gaire difícil, envoltats d'un ambient magnífic i amb una exposició pràcticament nul·la.

• Via: Ramon Noya Fortuny

• Zona: Montserrat – Frares Encantats

• Dificultat: 6b/Ae (MD-)

• Dificultat obligada: V+/Ae

• Llargària: 140 metres

• Grau d'exposició: Baix

• Grau de compromís: Baix

• Equipament: Generosament equipada amb espits i 3 claus

 Material: 25 cintes (al primer llarg potser hi ha més de 30 assegurances) i un estrep

Orientació: OestValoració: ***

Aproximació:

Des de can Massana prenem el GR-172 direcció al Monestir. Un cop passada la Cadireta trobarem un desviament a mà dreta que puja cap al Coll de Porc, el prenem i continuem fins un trencall on agafem el camí de la dreta, que puja cap al Coll del Portell Estret; passat el peu de via de la Iglesias -Torres-Casanovas continuem un parell de revolts fins localitzar el peu de via, al mateix pe del camí, just al costat d'un arbre (línia d'espits visible).

L1(V/Ae)

La via s'inicia a l'esquerra d'un arbre (espits visibles); atenció a no entrar per una línia que hi ha uns metres més a l'esquerra. Aquest primer llarg es fa pràcticament tot en escalada artificial sobre expansions; aquestes són molt abundants, potser més de 30, així que si no volem carregar-nos de cintes haurem d'anar recuperant-ne de tant en tant. A mig llarg hi ha una curta sortida en lliure (V). La primera reunió és penjada i especialment incòmoda. 45 metres.

L2(V+/Ae)

El segon llarg continua amb la tònica del primer, tot i que se li veu més color per fer-lo en lliure. A mitja tirada tornem a tenir una sortideta, una mica més picantona que la del primer llarg. 25 metres.

L3(6a+)

A partir d'aquest punt s'imposa l'escalada lliure. El llarg esdevé vertical i mantingut, amb bon ambient que pot recordar, salvant les distàncies, al quart llarg de la <u>GAM del Bisbe</u>. L'escalada és intrigant i engrescadora, on anirem combinant trams on el que importa és el gest amb altres més atlètics; la roca és bona. Si anem en artificial el passatge més obligat són les tres primeres expansions (V+). 35 metres.

L4(6a+)

Aquesta tirada s'inicia més inclinada per anar guanyant verticalitat fins que arribem a una panxa on es troba el pas clau del llarg (no obligat), per de seguida sortir a la reunió, tot just sota la bola somital. 20 metres.

L5(6b/Ae)

Iniciem la tirada amb tres passos d'artificial (6c?) per continuar en lliure atlètic lleugerament extraplomat, que es va posant vertical a mida que ens apropem al cim. 15 metres.

Descens:

Un ràpel de 18 metres pel vessant sud. Des d'allí anem a buscar el Coll del Portell Estret i baixem fins passar pel peu de via.

El que més m'ha agradat:

- Tercer llarg molt bo per l'escalada lliure, vertical, amb molt ambient i bona roca.
- Bona via per iniciar-se en l'artificial sense gens de compromís.
- Ombra fins les tres de la tarda.

El que no m'ha agradat tant:

- Equipament sense gaire sentit, molts cops amb l'expansió a l'alçada del melic quan estem encintant la següent.
- Primer i segon llarg sense cap gràcia.
- Segona reunió molt incòmoda.